

Tato bakalářská práce se zabývá chápáním ženského těla v raně novověké Anglii mezi lety 1400 a 1700 se zaměřením na ženský reprodukční systém, který souvisel s chápáním ženy jako feminní bytosti ve společensko-kulturním kontextu.

Tato práce se bude nejprve zabírat anglickým překladem Bible, ve které byla žena vyobrazena jako podřízená muži. Důvod byl ten, že Bůh nejprve stvořil Adama a z jeho žebra poté Evu. Tato myšlenka byla pak později rozvedena Thomasem Laquerem, který na jejímž základě vymyslel teorii modelu jednoho pohlaví. Tato teorie bude zakomponována do mé práce. Argumentuji, že žena byla biologicky chápána jako nedokonalý muž a proto byly její orgány viděny v analogii s mužskými orgány, nicméně jako jejich nedokonalé verze. Protože Eva byla první hříšnicí, smyslem ženského reprodukčního systému, tj. menstruace a porodních bolestí, bylo ženu potrestat. Tato myšlenka měla velký vliv na kulturní sféru; ženská sexualita budila strach a odpor, přesto byla nepopíratelně přitažlivá.

Následovat bude popis ženského těla z raně novověkého lékařského pohledu. Tehdejší lidská anatomie byla odvozena od řeckého lékaře Claudia Galéna, jehož pojetí těla bylo ovlivněno zejména humorální teorií, která popisovala tělo skládající se ze čtyř tekutin. Mužská těla měla převahu teplých tekutin, proto byla teplejší a ženská měla převahu studených tekutin a tak byla studenejší. Studenost byla pro ženu ve světě mužů nevýhodná, jelikož jí byly vysvětlovány různorodé problémy reprodukčního systému. Například narození dívky se vysvětlovalo nedostatkem tepla v děloze. Teplo bylo chápáno jako zdroj energie, síly, odvahy a intelektu, což přirozeně vedlo k tomu, že byl muž ženě nadřazený.

Jednou z nejzajímavějších částí ženského těla byla děloha. Byla chápána jako samostatný orgán s vlastním vědomím a tak jí byla žena vydána na milost. V kombinaci s její přirozenou studeností byla tak neustále oslabovaná. S dělohou bylo spojeno značné množství fyzických a psychologických problémů, například typicky ženská iracionalita, nekontrolovatelná vášně, hysterie, syndrom putující dělohy a jiné. Pravidelné čištění dělohy, menstruace, bylo viděno jako něco nečistého a nebezpečného. A tak byla žena neustále vydávána napospas svému tělu a jakákoliv nerovnováha jí mohla ohrozit na životě. Byla viděna jako někdo, kdo nemá kontrolu sám nad sebou a proto musí být pod mužským dohledem.

Analýza diskurzu ženského těla je důležitá pro pochopení toho, co to znamenalo být ženou. Například lékařské knihy byly značně ovlivněny socio-kulturními domněnkami o ženském těle a tak se podílely na konstrukci femininity. Lékařská a literární díla se navzájem ovlivňovala, například synonymem pro menstruaci bylo anglické slovo *flowers* (květiny). Podobné metaforické popisy a jejich kulturní důsledky budou také součástí mé práce. Předmětem analýzy budou rozličná díla: dramata, poezie, korespondence, lékařské knihy, a manuály pro porodní báby.